“La defensa de tres és el nostre segell”

El central basc és a un partit d’arribar als cent en la lliga amb el Girona, on compleix la seva tercera etapa i té contracte fins al 2019
“Hem treballat molt per automatitzar aquest sistema, que ens ha anat molt bé tant a segona A com a primera”

Ramalho disputa una pilota amb el jugador del Deportivo Lucas P rez Foto: EFE.

El divuitè està lluny, però no el perdem de vista. Hi ha molts exemples d’equips que semblen salvats i no se’n surten

No em va agradar a l’estiu sentir que el meu nom estava a la llista dels dubtosos, però vaig lluitar i mai no em vaig resignar

Jo no fitxaria cap central en el mercat d’hivern. Els recanvis han donat la cara i els que estan lesionats aviat tornaran

No és fàcil atacar la nostra defensa. Ens repleguem ràpid, acumulem molta gent a darrere i deixem pocs espais

[Betis i Alavés] Va fer ràbia, però com que són punts que no tornaran vam analitzar els errors i vam aprendre la lliçó

Jonas Ramalho (Barakaldo, 10-6-1993) és a un partit d’arribar als 100 com a futbolista del Girona. Una xifra impensable quan va aterrar a Montilivi l’estiu de 2013 en qualitat de cedit per l’Athletic. Els dos clubs van prorrogar la cessió en la temporada 2014/15 i quan Ramalho va tornar a Montilivi per encetar la tercera etapa (2016/17) ja ho va fer desvinculat del club basc i amb un contracte per tres temporades que s’acaba el 30 de juny del 2019. A banda d’estar a un partit dels 100, Ramalho també està a un (n’ha jugat ja set a primera amb el Girona) d’igualar els vuit que va jugar amb l’Athletic en la màxima categoria.

Un partit més i arribarà als cent. S’ho hauria imaginat mai?

No. Quan vaig arribar aquí, ni jo ni la meva parella ni la meva família pensàvem que el futur estaria tan vinculat al Girona. Per a un cedit, el primer objectiu és poder tornar al club d’origen. Quan vaig sortir de Bilbao ho vaig fer amb el convenciment de poder demostrar amb el Girona que tenia qualitat per ser jugador de l’Athletic i tenir minuts a primera divisió amb el meu equip de sempre. Però mai saps el que et reserva el futur. La segona cessió aquí va acabar de mala manera per a mi [lesió d’encreuats] i tampoc no pensava a encetar-hi una tercera etapa després de passar per l’Athletic B [2015/16]. No cal que digui que al Girona m’hi sento com a casa i que l’any passat va ser inoblidable i aquest també ho està sent.

Són ja set partits a primera divisió en setze jornades. S’esperava aquest protagonisme?

Si et soc sincer, no. Sobretot després de les circumstàncies de l’estiu passat i de tot el que es deia sobre mi. No agrada a ningú llegir que en la llista de la plantilla estàs a la columna dels dubtes. Això em va generar un estat d’ànim que estava lluny de la satisfacció que sento ara. I la veritat és que no esperava que les coses canviessin

tant en tan poc temps. Actualment estic a gust, content amb el club i content amb mi mateix perquè m'he sobreposat a tot el que es deia a l'estiu gràcies a una mentalitat positiva i a una actitud de treballar al màxim cada dia.

El seu punt de partida va ser com a cinquè central. Machín va escollir com a primera tria Alcalá, Bernardo i Muniesa. I quan algun no hi era, Juanpe. Es va molestar?

Tots els futbolistes el que volem és jugar. I jo em vaig molestar perquè no em resigno, no pas perquè cregui que soc millor que ningú. És evident que a l'inici de temporada el meu rol no era de titular, però em vaig picar en el sentit positiu. Sabia que la temporada no seria fàcil en l'aspecte personal i l'única sortida que tenia era treballar per generar dubtes al mister. I era molt conscient que quan tingués l'oportunitat l'havia d'aprofitar.

Dos partits seguits mantenint el zero [Espanyol, 0-1, i Getafe, 1-0] i amb un trio inèdit a l'eix: vostè, Juanpe i Timor. Coses del futbol?

Han manat les circumstàncies. Segur que ningú tenia al cap aquest trio de centrals i segur que tampoc ningú pensava que seria tan fiable. Això és bo per a la plantilla i per a la nostra mateixa autoestima. És la demostració que tots els jugadors que estem aquí són vàlids i que quan els teòrics titulars no hi són, n'hi ha d'altres que també poden donar un molt bon nivell.

Ni amb la baixa de tres centrals dels cinc que hi ha a la plantilla el tècnic va renunciar a jugar amb una defensa de tres. És clar que això ja és un senyal d'identitat irrenunciable del Girona de Machín...

És el nostre segell. Hi estem habituats i l'hem treballat molt. Tant el mister com els futbolistes som fidels a aquest estil. Timor no és central, però ha demostrat que ho pot fer molt i molt bé jugant aquí. Això és bo, perquè la culpa que el Girona estigui on estigui és la defensa de tres. Personalment, no veig el Girona amb una defensa de quatre [dos centrals i dos laterals]. No vull dir que un dia determinat el tècnic la posi en pràctica, però soc dels que penso que penso que les coses ens han anat molt bé amb aquest esquema a segona A i ara a primera divisió. Hem insistit molt per automatitzar el sistema. No ha estat fàcil.

També és una defensa molt difícil d'atacar...

D'una banda, són moltes hores de feina per part nostra. I, de l'altra, els rivals també es troben amb un equip que està posicionat d'una manera diferent a la majoria. Acostumats a atacar defenses de quatre, no és senzill fer-ho amb un equip que, quan es replega, ho fa amb velocitat i acumula molts jugadors al darrere. No només els centrals, sinó els carrilers i els migcampistes. Hi ha pocs espais.

Sabent que no és decisió seva, fitxaria un central en el mercat d'hivern?

Quan ens hem trobat amb les baixes d'Alcalá, Bernardo i Muniesa i hem hagut d'improvisar, el més fàcil és pensar que ens falta gent. Però personalment penso que la plantilla està bé com està i jo no fitxaria cap central. Els recanvis que han jugat han donat la cara i han demostrat que hi ha recursos de garanties. Una altra cosa seria que les recuperacions d'Alcalá i Muniesa s'allarguessin, però no crec que sigui el cas. En un mes o mes i mig penso que podem estar tots a punt.

En la pretemporada, li va passar pel cap buscar una sortida en un altre equip?

No. Vaig intentar prendre-m'ho amb la màxima normalitat possible. Des del primer moment vaig tenir clar que el meu lloc estava al Girona i vaig decidir lluitar per treballar i intentar guanyar-me un lloc. Evidentment, tenir un

contracte firmat per dues temporades més hi va ajudar, però això no treu que a ningú li agrada estar en una situació així. També necessitava demostrar-me que podia jugar a primera divisió i que per això la mentalitat havia de ser en tot moment molt positiva.

23 punts en setze jornades. S'ho creuen?

Si m'haguessin dit a principi de temporada que una jornada abans del parèntesi de Nadal tindríem 23 punts no m'ho hauria cregut. Ni jo ni crec que ningú. Però una vegada vista la resposta de l'equip, és evident que hem fet mèrits per sumar aquests 23 punts i fins i tot alguns més...

Li venen a la memòria sobretot els del Villamarín o contra l'Alavés?

Segur que si comencem a mirar partit a partit i ho posem tot en una balança estaríem classificats en una situació increïble per a un recent ascendit. Però amb això ja no s'hi pot fer res. La sensació després d'aquells partits va ser de molta ràbia, però sabem que són punts que no tornaran. Dels partits contra el Betis i l'Alavés s'ha de donar importància als errors i aprendre la lliçó perquè no es tornin a repetir. Segur que allò ens va servir per girar full i qui sap si per guanyar l'Espanyol i el Getafe.

Ja tenen més punts que el Granada (20) i l'Osasuna (22) en tota la temporada passada. La permanència està més que encarrilada?

A primera divisió mai pots donar res per fet. Però no podem negar que estem en el bon camí.

De moment a 1 punt de l'Europa League i amb +11 respecte al descens. Continuen mirant més el divuitè?

Sí. Potser d'una mica més lluny, però no el perdem de vista. Sabem que avui són onze punts però que en dues o tres jornades tot pot canviar. No ens podem relaxar ni abaixar la guàrdia. Hi ha molts exemples a primera d'equips que semblaven salvats a meitat de lliga i que després es bloquegen i no se'n surten. En aquesta categoria, tothom s'acaba posant les piles.

Eibar, València i Las Palmas per acabar la primera volta. Faci càlculs...

Soc dels que penso que cal competir en cada partit i en cada camp, sigui quin sigui el rival. I no és bo obsessionar-se amb la calculadora ni fer comptes més enllà del proper cap de setmana. Penso que ho estem fent molt bé. Hem estat competitius gairebé sempre.

Quina creu que és la clau de l'èxit?

La fam que tenim i les ganes de fer-ho bé. Tant de tots els futbolistes de la plantilla de l'ascens, que anhelàvem jugar a primera divisió, com dels reforços que han vingut. L'equip juga tal com s'entrena. Ens deixem la pell en el dia a dia i això ho traslladem els diumenges al camp. Sabem que si tothom dona el cent per cent som un equip molt complicat per a qualsevol rival.

A l'onze estan jugant amb set i fins i tot vuit jugadors de la temporada passada a segona A. El sorprèn?

No. Tots perseguíem aquest somni de la primera divisió. I quan et passa pel davant, t'hi has d'aferrar. És el que estem fent.

Publicat a:

-L'Esportiu. Comarques Gironines 20-12-2017 Pàgina 4

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1306311-la-defensa-de-tres-es-el-nostre-segell.html